

2. Съюзи, които въвеждат причинно-подчинителни изречения:

kaĵ (защото);

de man love te kinav xabe, kaĵ sem bokhalo (дай ми пари да купя храна, защото съм гладен).

soske, sosceto (защото);

Panč paris na dela, sosketu žanna tasetnu zes lačhipi avila (пет пари не дава, защото знае че следващия ден ще дойде късмета).

3. Съюзи, които въвеждат обстоятелствени изречения за цел:

ta te (за да, че);

Na dinjan tut godi ta te thoves tu da othe love (не помисли, че трябва и ти да заделиш пари).

4. Съюзи, които въвеждат изречения за последица:

ta te (та да, че);

Me nanaj sigo te merav, ta te xas man (аз няма да умра скоро, че да ме изядеш).

te (че, за да);

Pišine mange lil, te džanav so ovla khere (напиши ми писмо, за да знам какво става въкъщи).

Както става ясно от посочените примери, ромският език разполага с малко първични съюзи.

В ромския език има съюзи, които са заимствани от български. В йерлийския диалект в София и първичните подчинителни съюзи се образуват с **to**, т.е. използването на съюзите се ориентират изцяло по българските правила, например **sarto** и както, се образуват с въпросителна дума как (на ромски **sar**); ромското **kanato** и българското когато, са образувани от наречieto за време кога (ромското **kana** и българското кога).